

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

Employment – to – population ratio

نسبت اشتغال

فرمول محاسبه نماگر:

$$\text{نسبت اشتغال} = \frac{\text{جمعیت شاغل}}{\text{جمعیت در سن کار}} \times 100$$

واحد اندازه گیری:

درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

طرح سرشماری عمومی نفوس و مسکن

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور  استان  شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ساله  ۵ ساله  سالانه

سایر ( ذکر شود ) : .....

دوره زمانی انتشار:

۱۰ساله  ۵ ساله  سالانه

سایر ( ذکر شود ) : .....

نمونه گیری

عنوان طرح:

طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور  استان  شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه  فصلی  ماهانه

سایر ( ذکر شود ) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه  فصلی  ماهانه  روزانه

سایر ( ذکر شود ) : .....

ثبتي

نام سامانه:

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور  استان  شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه  فصلی  ماهانه

روزانه  سایر ( ذکر شود ) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه  فصلی  ماهانه

روزانه  سایر ( ذکر شود ) : .....

## تعاریف واژه ها:

### جمعیت در سن کار:

جمعیت بالای حداقل سن مشخص شده که می‌توانند در فعالیت اقتصادی مشارکت نمایند. از نظر بین‌المللی جمعیت بیشتر از ۱۵ سال را جمعیت در سن کار تعریف می‌کنند. ولی این موضوع از کشوری به کشور دیگر متفاوت می‌باشد، در ایران جمعیت بیشتر از ۱۰ سال به عنوان جمعیت در سن کار لحاظ می‌شود.

### جمعیت شاغل:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیشتر (حداقل سن تعیین شده)، که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کار را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلین به طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خود اشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی، برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خود اشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شوند.

## کاربرد نماگر:

اولین نماگر از میان چهار نماگر اصلی مرتبط با بعد فرصت‌های اشتغال، نسبت اشتغال می‌باشد که اغلب به عنوان معیار پایه‌ای برای درک کل ورودی کار در اقتصاد محسوب می‌شود. این نماگر اطلاعاتی را در مورد توانایی یک اقتصاد برای تولید اشتغال فراهم می‌کند و با نماگرهای رشد اقتصادی در جهت ارزیابی میزان رشد اقتصادی که به افزایش فرصت‌های شغلی کمک کرده است، می‌تواند مورد تحلیل قرار گیرد. روند افزایشی در این نماگر معمولاً نشان‌دهنده افزایش فرصت‌های اشتغال در اقتصاد از نظر تعداد شاغلین است. نسبت اشتغال به تنهایی برای ارزیابی بازار کار مناسب نیست. برای درک بهتر تقاضای نیروی کار و پویایی عرضه نیروی کار بایستی تغییرات فرصت‌های اشتغال همراه با تغییرات در سایر شاخص‌های کلیدی بازار کار به خصوص نرخ بیکاری و نرخ مشارکت اقتصادی دیده شود.

